

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Andersen Bille , Carl Steen (1872-06-16)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 103. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-idm140619159409856.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

s. 104 Det nordslesvigske Spørgsmaal er den offentlige Mening i Tydskland inderlig ubehageligt; man hører det nødvendig omtale, skyder det helst tilside som »verblasst« eller »aus der realen Politik fast ausgeschieden«, og om man end i private Samtaler tilsidst indrømmer, at det maa løses, og helst bør løses paa en imod Danmark billig Maade, saa vover Anerkjendelsen heraf sig sjelden ud over Lønkammeret. Med een eller to Tydskere er det forholdsvis let at komme paa det Rene om, hvad Ret og Billighed kræver, men saasnart der bliver tre eller fire, saasnart den solidariske tydske Følelse kan gjøre sig gjældende, holder Retfærdigheds- og Billigheds- følelsen op for at lade Erobringslysten og Troen paa den tydske Kulturs Velsignelser for enhver anden Folkestamme blive eneherkende. Mange tydske Journalister have under fire Øjne indrømmet baade det Kløge og det Retfærdige i en liberal Opfyldelse af Pragerfredens Art. V, men ingen tør eller vil sige det Samme offentlig; ethvert Blad frygter for at lide samme Skjæbne som »Köln. Zeit.«, der ligefrem har tabt i almindelig Indflydelse ved at insistere paa Traktatens Opfyldelse og idelig spottes for sin »fixe Idee«, sin »marotte« i dette Punkt. »Man vilde stene mig, hvis jeg sagde dette offentlig« — yttrede en af de indflydelsesrigeste berlinske Hovedredaktører til mig efterat være bragt til at erkjende, at der dog mulig kunde være Tale om en Delingslinie fra Gjenner Bugt til Höyer. Ikke destomindre er der med denne Uvillie og Utilbøielighed til offentlig at vedstaae, hvad man nødes til privat at indrømme, hos Mange forenet et stærkt og oprigtigt Ønske om at faae Forholdet til Danmark bragt paa det Rene. Hvad enten man erkjender Nordslesvigernes nationale Ret i og for sig eller kun bøjer sig for den Traktat, som Fyrst Bismarck nu engang har »begaaet den Fejl« at afslutte, hvad enten man indrømmer en »Ehrenverpflichtung« eller kun vil høre om en »Ehrensache«, saa ønsker man at see dette Mellemværende afgjort, at faae denne dog altid ubehagelige Historie bragt ud af Verden og komme i et godt s. 105 Forhold igjen til Danmark, til det skandinaviske Norden. Hvad man længst dvæler ved, er Tvivlen om, at Danmark virkelig vil lade sig forsone, at man kan komme til en Afgjørelse, der uden at opoffre, hvad Tydskland menes ikke for nogen Pris at kunne give slip paa, nogenlunde kan tilfredsstille Danmarks Krav og forvandle denne fjendligsindede Nabo til en sympathetisk Ven. Man røber den højeste Grad af Sensibilitet ligeoverfor enhver, selv nok saa ubetydelig, Yttring af den nationale Uvillie fra dansk Side, som man ikke kan nægte er naturlig og forskyldt ved Tysklands hele Optræden imod os, og man forlanger Vidnesbyrd om, at en anden Stemning imod Tydskland er indtraadt i Danmark og i det skandinaviske Norden. Svarer man da, at Begyndelsen netop maa skee fra tydsk Side ved at vise Redebonhed til at opfylde den Traktat, ud over hvilken Danmark intetsomhelst Ønske nærer, saa hedder det atter og atter, at der maa komme en Impuls fra dansk Side, at Initiativet maa tages herfra. Denne Skyden over fra den Ene til den Anden er maaskee den største af de Vanskeligheder, som frembyde sig for en nyttig Behandling af Emnet i den danske og den tydske Presse.